

Tervet! Heikki-Vilja, olen Minä ja tämä on vitsitsikseen podcastia. Tänään meillä on vieraana stand-up-komikko Helena Pylänen. Helena, tervetuloa!

No niin, terve, Heikki. Kiitos.

Tää on mun mielestä ikinä emeen vanhaks tää, Helena.

Ei mene, on tietyt komikot, jotka minua täällä tavalla kutsuu ja se linkittyy johonkin vitsiin niin se, että ei anneta sen kuolla, ei anneta sen kuolla, se aiheuttaa mun monenlaisia tunteita.

Musta on hienoa, että joku kymmenen vuotta on vanha vitsi ja siitä aina jaksaa, Helena.

Mutta se on sama, kaikki tekee mustaimitaatioja on silleen ja sit kun saa vaimo-hileseksi lapset aloittaa.

Heikki-Vilja! Tarkoitetko tätä?

Kyllä.

En mä kuulostot tuolta.

Ei, mei.

Kyllä kuulostaa. Mitä kuuluu? Tää puhuu vaan.

Niin, että vähän innokkaamalta kuulostat sitten.

Vielä innokkaamalta.

Mutta se on auska, koska nyt hän sitten se nähään livenä, koska nyt kun tämä tulee ulos, niin meillä on juuri ollut live-podcast.

Se meni tosi hyvin.

Tai sitten leikataan tämä kohta pois sanotaan, se meni huonosti, ei tie kumpi.

Mä uskon, että kun aina sanotaan, että lopputuloissa alkaa hoolla, että se on mennyt hyvin tai huonosti, niin mä uskon, että se on se ensimmäinen.

Niin.

Tai molemmat yhdessä niin hyvin huonosti.

Ei, mä en uskon siitä, mä luotan.

Ja sitten jää se kolmas häpeä.

Niin, sekin vielä.

Mä oon kovaa luottoa, että sä olet tehnyt näitä jaksoja vaikka kuinka monta.

On, mutta enikin nää livenä, että saa nähä mitä siitä tulee.

Ja sitten mun vierailtoja on paskoja.

Mutta eihän näitä alkuvottoja ole kukuus.

Niin, en mun mielestä se nähti ihan hyvin liikereen.

Aika hankalla sanoi, että mikä on tämä podcastin nimi, kuka minä olen kukaan vieras, ja silti kuusottoa.

Joo, joo.

Tervemmälle, Helenaa.

No niin, hei.

Mitä kuuluu sitä olin kysymässä?

Kiitos, kiitos hyvää.

Tämä on, nyt mun näkään, ja maailman tylsinpäin puheen aiheeseen.

Tälle sää, että on neväending kesä.

Niin, niin vaikka tämä on pyörähtänyt syyskaudelleen.

Ja ollut ihan oikein kivoja klubeja.

Ja tota, mä teen esiintymisen lisäksi.

Hän noi tuotanto-hommia.

Nyt mainitaan heti tähän all female panelin.

Joka silleen työllistää myös sen puitteissa.

Sitten on ollut vähän fudiista.

Mä aloitin taas tuossa alku kesästä pelaamaan vitosdivaaria.

Niin se on ollut superkivaa, en ole vielä loukkaatunut.

Ja muuten kuin henkisesti.

Kun ei oikein lähtenyt, en ole tehnyt yhtään maaleja, vaikka mä oon kärki.

Okei.

Niin, niin tota, ei kuulun, kun mä tähän yhden on.

Vaisitetaan siihen nolla perään, niin tuntuu paremmalta.

Joo.

Niin, niin tota, et meillä on vielä muutama pelijälle.

Niin se ei engissä se pelaa.

Se on semmonen kuin HPS, elikkä Helsingin pallosajouran.

Se on FC Reva.

Okei.

Joo.

Ja tota, siis se tulee siitä, että se on revähdysvaara.

Joo, nimenomaan ja sitä ei ole sulle vielä tapahtunut.

Joo, mutta mun pää oli silleen, kun mä liityin tuohon porukkaani, että ah, vitsi, rejähdysvaara.

Tää on, mä tullin tän, et joo, et mä löydän vielä se mun kaksikymppisen futuaarin sisältä, niin se olikin sitten revähdysvaara.

Niin se revähdysvaara olis revähdysvaara.

Niin, niin olis.

Joo.

Joo, se olis erinäköinen juttu.

Niin, niin tota.

Joo.

Mutta se on myös hyvin, et sä oot tehnyt yhä maalia sitten, että muistanut sitä, et varmaan ollut ikimuisto.

On, on ollut, on ollut siis silleen,

mun se on sen verran koirkeini, et mä oon fiiliksi,

jos mä vaan saan juosta niinku pallon peräisiä,

näin pois päin.

Joo, niin siinä on varmaan, varmaan silleen,

niinku kuulumisia, että, että...

Mut oot sulla sit joku futistausta niinku pidemäaikaan, tai siis, et oot sä pelaanut joskus aikoinaan?

On, on, jonkun verran, niin ku mä pelaasin

varkaudessa ja siten, tota, se oli niin ku lukiaaika,

ja ennen sitä mä olin pelaanut sitten,

mä oon juolta kotoisin kaikilla, meillä on synkkämenneisyys, niin,

niin tota siellä, siellä pelaasin, mutta se oli sen verran pieni paikkakunta,
et mä pelaasin vaan poikien kanssa,
ja sitten kun tuli ikää lisää, niin sit,
sit piti vaihtaa pesäpalloita, et tota se ei ollut enää silleen,
niinku...

Niin, et tytöt ei saa pelaata futista, kun tiettyy, niin käy,
ja sit mä pitää laittaa.

No, tai, tai niin ku silleen, et ehkä silleen,
sekaan joku aina, tai silleen, et ehkä koin itse vähän
jotain ulkopuolisuutta, että oli ehkä parempi vaihtaa.

Ja, ja sit opiskeluaikaa Jyväskylässä pelaasin,
ja sit mä oon pelaanut vähän semmoista Höntsöfutsalia ja tälleen,
mutta toi oli niin ku pitkästä aikaa, niin ku iso lakentelee.
Oli itse silloin pelaakko, oli se Helsinki Comedy Festival,
se futismatsi.

Eikä, et mä oon ollut vielä,
et mä oon ollut vielä tolleen niin ku iso, niin ku sinä,
et mä oon vaan panderinä ollut ja kattonut,
niin ku silleen voi, ku toi näyttää kivaalla.
Se meni tosi huonosti, se me ei osattu yhtään futista.
Se menee niin, ku tuli mieleen, että olisi ollut hyvä,
että joku olisi osannut.

Hapala Antti osas niin ku vähän,
joku velimatti puumala, mut sit kaikki,
mut mä muistan, että Vaismaa joku on
kaikista paras kuntokietys,
joku on kova urheilijani.

Aina lähetettiin se juokseessa,
ku se on vielä pitkä, mut ku ei se osannut
se pallolta, ja mitään ei me.

Mut se voisi olla suo futiksessa hyvä,
mä oon muutamia kertoja käynyt siellä,
ja sit mä oon niin ku ärsyttää silleet
suunnistaan, että niin perheessä kaikista
parhaa, niin ku tuli se saakeli juokseisella
pskassa, mättäältä, mättäälle,
ja se ne vaan niin ku säheltää sen pallon
kanssa, ja sitten, niin tota,
ei futareilla ollut samaa laista
kuntoon, ja kroppaa, ja sykekelloja,
niin niin tota.

Sehän se ratkaisee.

Se ratkaisee.

Mulla on sykekello, ei se silti auta tuon.

Joo, joo.
Mutta tota, joo, Mikko autos myös se,
että ku muuttuu pois kaulaa, niin hän
olisi vasta nilkkakastunut, et se on.
Kyllä se on.
Kyllä se on kuusi metriä, ei paina mitään.
Mut se, se sanoi tuon,
just sä oot juvalta kotossa.
Hän on oman purjeveneensä,
se masto.
Hän on oman purjeveneensä vankin.
Se on.
Tota, millasta oli juvalla
lapsena?
Siis,
muk, oikein mukavaa varmaan niinku
tietty, tietty ikään asti silleen,
että pienellä paikkakunnalla niin on
saanut harrastaa, ja on ollut niinku
helppo,
helppo, niin ku tota,
sanotaan niinku välimatkat, et
kykän ku asustaa Helsingissä, ja silleen
voi olla jonnekin harrastuksen,
niinku 50 minuuttia, jos menee
julkisilla, tai,
tai näin pois päin, niin tota,
joo,
siis silleen,
tosi kivaa,
tosi kivaa silleen,
mä oon opettaja perhe-lapsia,
tämmöinen helkkarin pienellä paikkakunnalla,
niin on siis ollut silleen,
silmätikkuna siellä.
Oliko sulla siis silleen, et
sä kävit kouluun, missä sun vanhemmat olin?
Totta kai.
Ui, kauha.
Totta kai, joo.
Mitä sun vanhemmat opettajat?
Jos opettaja silleen,
tota, en ollut, en ollut hänen,
hänen opissa ja sitten mun isä on ollut ylä,

nykyinen yläkoulu, sillä on yläaasta,
niin matiikka fyysikkakemia ja,
ja tota, pysynyny
helventin kaukana niistä aineista,
sitten.

Niin, se ei pereytynyt sitten.
Ei, et muis tuli niinku ihan pimpon päälle
humanisti sitten,
ja että tota,
joo, se on,
se on niinku jännä yhteylle pienet paikkakunnalle,
niinku juorut kiertää, ja
sit se on sellaista,
sellaista niinku,
kun tulla on.

No mä yritän miettiin juvaa,
mä en nyt, siis,
aapeseen.

Joo, juvan aapeseen on hyvin tuttu,
eikä sitä vastapää tullut se anoturtti
ja sen krilli.

Onko se juva?

Se on joku viikinkin krilli,
joku semmonen outo semmonen ympyrä.

Onko hän tullut silleen,
niin kuin myöhemmin, niin kuin,
no siis varmaan, joo,
joo, mut se oli jonkun aikaa,
mun mielestä sekin on mennyt konkkaa,
mut mä muistan vaan,
että joku,

joku koomikon kollega oli silleen,
että se on nyt pitkä mennyt ostaa siitä,
jota on ollut ihan jotenkin tyytyväistä,
junut kenen se on.

Okei.

Minulla on niin kuin,
harvoin noin semmoisia krokotiilinkyynelijä
vieraitaan,
mutta eikö tämän kohdalla?

Joo.

Joo, joo, joo.

Juva.

Joo.

Hyvä.

No, oliko sulla sitten,
sä tiesit, että
se on et tullut fysiikkakemia siihen
ja sitten jalkapallokaa
ja onnistu, kun pitää voittoa pesäpalloon,
niin oliko sulla jotain niin kuin
lapsena, mihin sä tähtäisit,
niin kuin, mikä olisi sun,
niin kuin, unelma ammattita joku?

Siis tota,
mä mietin pitkään niin,
liikunnanopettajan dunia.

Okei.

Ja silleen, että se on ilmeisesti
opettaja vanhempien lastenkirous,
että hyvin moneesta tai isolla prosentilla
tulee sitten opettaja ja
mut sit mä hylkesin sen,
sen homma ihan totalisesti,
kun sit mä rupesin katsoa sitä,
yritin katsoa vähän silleen niin kuin
objektiivisesti,
että se ei tarkoita sitä,
että itse pääsee niin kuin,
vaan pelaajille,
vaan vaan sillä on sitä
kasvatushommaa ja
sit niin kuin yläasteilla,
jotenkin silleen,
että miten niin kuin motiivoida
sellaisia tyyppejä liikkumaan,
joita on kiinnostunut millään tavalla
ja sit joku uintikerrat on silleet,
jos pitäis niin kuin anteeksi,
mut mä sanon tämän tosi suoraan,
että ruveta pitää niin kuin
mimmien menkkakalenteriä.

Kyllä sinä,
nyt rupeet menemään,
jos sinne uimaa ja muuta, niin
mä hylkesin sen,
ja sit mä mietin jotain muuta opettaja
hommaan,

mut sit mä teen jonkun verran
sijaisuuksia alakoulussa ja toteisin,
että vaikka kuinka mä rakaustan
puhua ja oma ääntä,
mut mä en kuitenkaan jaksa
7 kertaa sanoen sitä samaa asiaa.
Ei, ja kun ei kuulesta oma ääntä,
se on kanssa toinen.
Totta, totta toikin.
Mut se on jännä, mä teen niitä sijaisuuksia
kans joskus aikoina,
vanhempana just oli alakoulu ja yläkoulu,
ja mä muistan aina se vaan,
että sit kun se meni sijaita aamulla,
soitetaan, että ei päässytkin tule,
niin sit en,
mä jaksaan lähteä mihkä.
Mut sä hän oot lasketteluope?
Joo, sit mä oon.
Ja tohon se liikun aupe?
No joo, se on tavallaan,
mut se on täysin,
silleen kermat päältä.
Se on silleen,
että välillä voi olla sellaisia
vähän haastavampia
tapauksia.
Ne ehkä liittyvät siihen,
että lapsella ei ole itse ollut sitä
haluatulla, niin kun tunnilleen,
ja sit siellä voin olla vähän vanhempien
painostusta, ja sillä lailla,
että on sanottu, että tunti pitää vetää
loppuun, vaikka minkälaista,
niin sit, että sellaiset
lapset ja aikuiset,
ja sit on ollut ihan
vanhema-ikäluokankin ihmisiin,
niin jos siellä on sisäinen
kivaatio, niin sehän on ihan
mahtava yhtälö.
Ja ihmiset on monesti lomalla,
ja niillä on hyvä meininki,
ja sit siellä voi kertoa

samoja vitsiä, mitä on kymmenen vuoden aikana keksinyt.
Niin, se on vähän sellaiset fiiliksen luomista, mut totta kai se myöskin se taito, ja yritän kuunnella aina, että mikä on se oppilaan ja asiakkaan tahtotilasi, että mitä ne hakee sieltä, että mä olen ollut esimerkiksi tahkola-opettamassa, niin sit siellä yksi, semmoinen nuorehkonainen, joku kaksikyt jotain, niin mä kysyn, että joo, mitä sun tavoite, mitä sä haluaisit?
Mä haluaisin pystyä päästä hissillä, että olin Pehku-baariauterski, mä olin selleen asiakunnossa, että mä opetan, että sulla oli hissinkin käytä, mut sä tuut siellä taksilla alas, koska se oli selleen rintäjuhuilla.
Joo, Pehku-baari on tuttu, tai siis olen ollut tahkola keikalainen, kaikki puhuu Pehku-baari, sit pitää laittaa settiin.
Joo, kyllä, joo, se on tärkeä mainita.
Mut joo, mä olin kaksikyt, olin kaksikyt kaksikymä alautin, ja nyt mä oon nyt...
Mitä sä oot, sit se on ihan irveä hyvä laskea?
No joo, mä alautin.
Kiitos, kiitos. Juva on hasaamään, mä oon ollut neljä vuotias, mä oon aloittanut sen, että se on ollut silleen harrastuksena lapsesta asti, mut mä en oo koskaan kilpailu, ja sit mä alautin lumilautaaleen, mä olin kuten mä oon kahdeksa vuonna hana tai jotain, ja...
Joo, juusti.
Mut sit silleen, et kyllä mä niinku noilla kursseilla, niin mä oon ja mä oon joutunut niinku opettelemaan sen, niinku

nyt jo, niinku
tämmönen perus
suksii, tämmöset niinku
karverit, mut sillä on, kun mä oon
laskenut, niin oon ollut semmoset
sukkapuikat, et se tekniikka on muuttunut, niin
kyllä mä oon niinku

oikeasti
tampasin siellä rinteessä ja
höyläsin silleen, et mä saan niinku
polvet ja kulmat ja nylkat, ja
et silleen, et mä oon
niinku aika paljon kurssit autunut
myöskin, mut että, et kyllä mä
musta on tullut ihan...
Oikein saana vai kuka kertoa, et sun
kars lasket, se on ihan aika, kun
sä lasket väärinpäin ja silleen
ohjaat?

Joo, joo, joo, kyllä.
Mennään, et toden laskee alaspäin,
se elikää menosuuntaan, niin
sanotusti, niin.

Se on tota tosi hyvää
opetustekniikka silleen, et se
pystyy tärkeä asiakkaan, ja jos
pitää niinku rauhotella ja
jenki sanoo sitä, et saanaa nyt
olisi erityisesti pitänyt
rauhotella, mutta...

Saana kuuluu ehkä niihin, jotka
tulee pehkupäärystä taksilaa
tässä sanotaan.

Joo, joo.
No se oli saanailla silloin semmonen
niinku, taas semmonen
alkoholiton kausiliin.

Neoharvassa.

Niitä on.

Aika kauhea, mikä pohdu.

Meillä aina, aina on.

Näet.

Mut tota pakko sanoo, tota
siis tuossa laskettelusta sen verran,

et mä laskin silloin joskus
90-luvulla.

Siinä on ku se, että viimeisen kertama
oli niinku vuostoanne vaihteen,
sit mä kokelin pari kertaa
lumilautaa vielä,
mut sit mä taisin, et sä sattuu
niin hirveesti, ku kaatuu.
Työksikö just semmonen vielä
tähän sujuu hyvin,
niin nyt tää sujuu,
mä menen vähän kovempaan,
niin se on aina se virhe.

Joo.

Teekö, et sit se sattuu,
mut sit mun oli pitkään niinku
varmaan 15 vuoden tauko,
ennen ku mä rupisin käymään
noin lapinkeikoilla.

Joo.

Ja sit yhtäkkiin nyt mennään
ja sit teekö sä meidät vähän
silleen vielä Krapulassa
sinne rinteeseen
ja tajutu yhtäkkiin,
että onkin ihan erilaista,
ku onkin 20 vuotta lisää ikää.

Joo.

Se on kyllä aika hurjaa,
nyt mä en enää oikein
esuuskalla.

Nyt mä oletin rukalaviimetalvena,
niin mä huomasin,
et mä vaan niinku enää,
niinku et ne mä et
missä mä tykkäsin laskea
oli sit loppuun lopuksen
aika tylsii
ja sit ne liian jyrkät
oli tässä silleen,
et mä nyt lähtenä auraavaa
vaan.

Niin vähän mukaan
voi sanoa se.

Joo, joo, joo.
Joo, et ei se niinku.
Se oli semmoinen ko
lapin tuottaja näasmänille,
et laittaisi meitä
et samalla keikalla
ja sit mä vois
jotain,
ei mä sitä,
et mun pitää päästä
peruttaa sun.
Ei silleen,
mutta et jotain,
jotain vinkkeä,
vinkkeä ehkä ois
sit,
se ois hienoa.
Joo,
mut oon,
mut siis mä oon huomannut
siis, et koemikot on hirveä
hyviä laskea,
aika moni on.
Joo,
niinku toi
Freddy,
no Freddy nyt on ihan
ja sit miksuhan sillehään
no miksuhan on
kilpailuja.
Inka ja sit
Johannakin
on aloittanut,
aloittanut niinku
aikuisia eroillaan.
Oh mut Johanna oli vast sille,
et kämäräinen opetti sitä
aikoin,
jotta esimerkiksi siis
mulle oli käsittämät
mä joskus Haapala ja
Tuominen
ja Anders,
kaikki ne ihan sika hyvin.

Joo.
Niinku laskee,
et mä tiedä,
kai ne on vaan sit käynyt.
Mä en oo koskaan nähnyt
maasille.
Ai on vai?
Niinoo,
ei ne nyt
niinku takaperimme
muhuperätunut kaikki
tavallaan,
jotka menee niinku eteenpäin.
Joo.
Mut joo,
mut joo,
se oli hyvä laskettelu,
keskustelu,
kiitos siitä.
Tehä kiitos.
Tuota,
puheenviestin tää,
sä opiskelit sit loputu.
Jotta ystäväni suosittelee
monaa tämmöisen
pääaineen,
Jyväskylä yliopistossa,
jossa ei tarvii hirveesti
lukea,
noit pääskua kirjoja.
Okei,
puhumalla sisällä.
Joo,
joo,
mutta ei ulos,
tästä on mulla
läppäkin lavaalla.
Niin,
joo,
se oli tosi,
tosi kiva,
sinne mentiin,
joo.
Ja missä se oli?

niin,
niin,
niin,
niin,
niin.

Niin,
nii,
nii,
nii,
nii,
nii,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin.
Niin,
niin,
niin.

Niin,
niin,
niin.

Metralla.

Sitä on muista kun se katto, molemmat kattoisivat.

Huu, kirjottu. Mut pääsin kanssa, tein tie.

Se oli se.

Joo, erottu.

Joo, joo, olisi pitänyt sanomaan läsnä.

Joo, joo.

Se olisi ollut tosi huono.

Koekset puheenviästintä.

Siis jos sä oot vielä Jyväskyläs-opiskelu, niin hän törmät, että se oli siellä stand-upia.

Joo, siellä mä niin ku löysin sen.

Mun siskonin, se oli asunut Jyväskyläs parivota aikaisemmin.

Ja sit se oli silleen, että hei, Helu, että mennään katsoa tämmöinen.

Ja se on alipaineessa tämä legendarinen stand-up-luvi.

Niin, että mennään katsoa tänne.

Mikä vuosi silloin? Milloin sä opiskelin?

Siis ihan vaan tälle aikareillaan.

Mä olen aloittanut 2006.

Opiskelu.

Niin, että se on ollut se.

Joo.

Ja tuota, 2016 sitten graduuloa.

Niin, se on jäällä.

Joo, se oli niin ku...

Ei se nykyhallituksesta väkkelpää.

Joo, ei.

Siihen tuli stand-upin muun muassa, mukaan sitten sen väliin.

Se on ollut 2016, kun mä en nähnyt stand-upien kakera.

Ja mä olin ihan myyty.

Mä olin silleen, että mikä juttu tää on, mikä laji tää on.

Ja tuota, sit mä...

Muistan, että ketään siellä oli?

Muistan, siellä on ollut Mikko, Vaismaa ja Marko Kemääräinen.

No niin.

Ja tuota, muistan niin kun läpäänkin.

Mutta siis mille, että mulla on sekoittunut päässä,

se on ollut, mikä on ollut sitten niin...

Se liittyy silleen, että pesukoneeseen, jossa on niin ku etulasi,

jos sinne laittaa, tai se on ollut,

se on varmaan ollut siis Vaismaa läpä.

Niin, niin tuota, nyt mä poltan hänen kymmenen...

On aikakin sit jokat 20-vuotiaat aikaa, et voit polttaa.

Joo, mutta tää on niinku kunnia asiaa, niin siis silleen,

että noin lestaadiloista ei saa katsoa telkariin,

niin voiko niinku viihdyttää ittei saa katsoa mulla ne pesukoneetta,

niin laittaa sinne kumpparit, niin onks se sitten silleen kinkii,

että mitä ne katsoo, jos siitä lasin läpi on.

Niin se oli joku tämmöinen läppä, niin sitten mä olin silleen,

että okei, joo, tää on niinku hauskaa.

Ja tota, sitten ilokivi ja ismo ja ketää kaikkea siellä sitten vierailee.

Joo.

Sit mä huomasin jossain vaiheessa, kun mä istun siellä yleisössä,

et mä rupeasin miettiä niinku niit läpiä,

tai niinku, toki naudin yleisön jäsenenä olemisesta,

mutta tota, et mä rupeasin miettiä sitä,

et mihin juttu, minne suuntaan tää läpä oikein menossa,

tai niinku panseja, tai en mä istiin, mitä panssi tarkoittaa,

silläpaan muuta, ja sieltä sitten.

Tuntuuksisulta, et se näytti helppo, et mä hän miettiä nyt,

että se on, kun sä näit ekan kerran stand-upia,

niin tuntuuksia silleen, että varsinkin, jos siellä on ollut vain

smääkämmäränä, jotka oli varmaan jo sinkivaiheessa tosi hyviä, niin

tuntuuksia silleen, että tää on niinku aika helpolai.

En silloin vielä ajatella, et mä vaan ajatella,

mitä muuta, kun olin seistii, et mä en ruenu niinku arvioimaa,

mut sitten niinku pari vuotta myöhemmin,

niin ku silleen, mä rupeisin katsoa stand-upia,

niin ku YouTubeista ja näin,
ja sitten mä katsoin jeamkärjä,
ja mä oon sitten nyt tää näyttää helpolta,
et sillä oli niinku jotenkin,
jotenkin niinku kasvanu itse luottamu.
Ja mä en oo vielä tehnyt niinku.
Mä pystytte.
Joo, mä oon niinku silleen,
se on mun lapsuuden tämmöisiä kommeria,
telefaideoleita, niin, niin tota.
Sillä on uskoma, et on niinku se,
tekee niit imitointeja ja muita,
sit se niinku, sillä on joku vielä joku,
et se siin set-apiski sanoi, et mä vaan imitoimamme,
on muutun heiksi.
Joo, joo.
Sitten oot yhtöki, mitä hei,
et sä en muttuu niinku ihan erinäköiseksi,
et hän on se tyyppi.
Joo, joo.
Niin hyvää, et sä sellasii katsoit,
et hei tietokäteen silleen.
Kyllä mä tuon pystyn.
Joo, joo, joo, silleen.
Mut, mulla oli ihan sama, mä katoin Robi Williamsia,
joo, oli jotenkin silleen tolleen,
mä kikkaton vauhdilla meen,
ja jotenkin, ja sitten jäksee joku
ekalla keikaa,
tai joo, emmä oikein itse käy,
pysyn mukana tässä.
Joo, hän muttuun kaan häneeksi.
Joo, joo, joo, jotenkin.
Miten se, miten se ei tuu nyt
nii luonnostaan tää nopeus?
Joo, kyllä.
Vähän, vähän ehkä vastaan vain,
olen itsekin sitten kokenut, mutta,
joo.
Onko se tota, mun tuli vaan mieleen, mun oli täällä,
mun, siis se ohi, kun se oli,
sun on lavallansa tarinaa missä piäksämästä,
onks sä oikeesti missä piäksämäki?
Ei, mä oon, mä oon toinen perintöprinssissa.

Sä toinen perintöprinssissa?
Milloin tämmöinen on?
Tähän voi edituloida semmoset,
niinku, joko puhutaan,
cheers, applause.
Ei, kun me oon laavaan cheers,
toinenkin perintöprinssissa on hyvä.
Piäksämällä on kuitenkin ainakin
neljä ihmistä.
Joo, siis se on, se on,
se on niinku tullut, mun stand-upi
kavalkaadi ihan tälleen, niinku pari,
pari vuotta sitten, mut siis mä oon ollu silleen 18,
ja se on, se on niinku,
se on hitoauto, se on todella, todella auto,
ja tota, siis mä olin, mä olin,
silloin lukioaikaa töissä,
Varkauden Arnold's Donutsissa,
ja sitten tämmöinen Missimamma tuli,
tuli, niinku, pyörähtää siihen.
Sitten mä katoin, että nyt,
nyt ei oo niinku oikein yhtälle,
tonnakin ne Daami tulee jotain
Donitsia tänne kattelemaan, että
nyt on aika piukkaa pöksyjä, niinku,
on paljon lakkaa tukassa ja,
ja meikkiä ja näin poisää, ja
ja sit siinä vaiheessa olisi pitänyt
hälytyskellojen, niinku, jotenkin soida,
kun se tulee tilaa vihreitä teitä,
ja sit se rupeisi kannaa,
mun oli niinku, silleen päästä varpasiin,
ja ja sit mä olin silleen, että ei mun olisi
sitten semmoinen vetsäkarjauta,
joka alkui vai mitä tämmöistä,
ja sit se oli silleen,
että otsä koskaan miettinyt lähteä,
niinku, missäkin soi, ja sit,
minä, jolla on niinku, juvaa tausto,
jossa mun paras ystävä Simo,
niin me ollaan ajattu ollaan peltoautoilla,
ja ollaan oikea siinä mopoilla,
ja mä oon pelannut foodista ja snookannu,
ja sit silleen, niin, niin,

sit silleen, et, ei oo ollu,
niinku, semmonen ensimmäinen asia,
niinku, tullu mieleen,
mut silleen ehkä vähän yllytyskullu,
ja lisäksi myöksi semmoista,
että mä oin, jollain tavalla,
niinku, kokeilen vähän silleen,
et mä oon liian poikomainen,
tai jotain semmoista,
missä mä oon silleen, et,
Jumalista, no lähdetään nyt,
ei numaku sen etteä sitten,
että tota, et joko kelpaa,
kelpaa sitten, ja tota,
joo, toinen perinte prinsessa
tuli, tuli titteliksia,
ja tota, sit se,
Daamiky syy, että lähden,
kun seuraavalla kierruksia,
niin sit mä en tiedä,
miten sen kaunisesti sanoin,
niin, niin, en vitussa lää,
mut tota,
koomikkona,
ja ihminen, joka kouluttaa
ja puhuu häppäjästä,
niin, näin,
niinku, matskuu, matskuu.
Oliks se sit ihan semmonen,
niinku, perinteinen,
missikisää, et hässä käset piti?
Siis, se, ne oli ennakkokarsina,
ennakkokarsina.
Ennakkokarsina.
Okei, okei, niin just,
ja sit siellä,
oliks siellä kaikki nää kauheet?
Se on, niinku, näitä tyyliin,
miskala, kukka, maksalatikko,
mitäkin,
näitä tuli samaan paskalaan.
Missä maksaa?
No, ei se,
ei se sen korkeammalla ollut, mutta tota,

niin, mut olisit sit silti,
oliks siellä kaikkeet piti sit sanoa,
mitä haluaisi?
Joo, oli sille,
ja sit, et mä käytiin niin,
kun meillä oli siis paikallinen vaatesponsori,
osmoteks, ja,
joo.
Ja,
musta varmaan huokuu tämmönen kiitollisimman.
Se oli,
se oli todella sekavaa aikaan.
Niin, niin, niin, tota,
sit mä käytin vanhaen kodissa,
morjestaanit vanhuksia,
tuommassa heliota, iloja, valoja.
No joo.
Kaa siellä joku maailman rauho-komenttikin,
on,
tullut kehiin ja muuta,
muuta sitten,
mut mä olin lehdistön ihan, et,
no niin,
on se lukeeksi CV-sä vieläkin.
Ei se,
ei se lukee,
ei se lukee, et,
mä en oo ihan käsitellyt tätä vielä, et,
mut,
onhan se, et,
helvetti hyvä, et,
on tommoset siis kokemu,
ajattele,
toihan on niinku,
jos ajattele,
et,
mikä ainut,
niinku, mitä stand-up-komikko voi tehdä,
niin elää mielenkiintoista elämää.
Joo.
Niin,
sehän on niinku heti,
joo, joo,
todellakin,

et,
siis,
siitä on se vähän,
vähän päälle,
20 vuotta,
vähän päälle,
20 kiloa,
sitten,
et,
et,
niin,
missä matso-arvot?
Missä matso-arvot.
Mä olen sponsorina Arnold's Donuts.
Hei, kauhe.
Jos mä oon punaani, niin se on tää.
Se on täältä taustakangas,
kyllä joo.
Tota,
okei,
no mut,
sit sä kiinnostuit,
sit stand-up,
et,
mennään,
et siihen välä heti,
siihen välä heti,
ei?
Helena,
sit sä aloitit stand-up-komikko miikan?
Joo.
Mulla on vähän tämmöinen hassujärjestelmä, koska mä en tiedä, miten tämä stand-upi toimii ja klubiitti ja training-klubiitti ja tämmöiset.
Niin niin sitten, että mä oon tehnyt ensimmäisen keikka, niin meidän aina järjestöpikkujouluissa.
Ja sitten se meni ihan kivasti.
Ja sitten seuraavana vuoden kysyttiin, että voisinkas me tehdä uudestaan.
Ja sitten meidän pikkujoulut oli siis samassa paikassa, missä on tämä stand-up-klubi ilo kivi.
Ja sitten siellä se ravintoloitsija oli nähnyt sen keikkaa.
Ja sitten se oli sanonut tuottajalle ilo kivi sinne 7 paikakulmintuottajalle.
Täällä on tämmöinen, että tämä on ihan hauskaa, että otat.
Ja sitten mä pääsin sinne ja siin tyy.
Ja ne meni ihan kivasti.
Tupla veto, se eka aloitus oli tosi tyhmä.
Ja sitten mä skarpasin sen keikkaa ja sitten tajuisin sille seuraavalle keikalla, että nyt ei mitään

improvilla, vaan suoraan patskuun.

Ja sitten mä olin oukkana nauranulla.

Sitten mä saan ihan naurattavia spotteja.

Joo joo, suoraan, hyvät.

Joo, ja sitten mä kävin kuoleen introssa.

Ja siellä oli joku, mä en muista kukaan siellä sanoa, että ei enää ikinälavalle.

Ja se oli mun ensimmäinen tämmöinen.

Okei, oliko se siis joku kollegää, kun sanoi?

Joo.

Okei.

Mä en muista kukaan siellä oli esiintymässä, mutta se meni oikeesti tosi huoneellisesti.

Juuri tämmöinen, mitä nyt ymmärtää sen, että jokainen keikka lähtee alusta.

Joo.

Ja sitten oli vähän silleen, että no vitsin, nähän on mennyt kivaasti.

Joo joo.

Ja sitten sen jälkeen mietin, että mitä mä oikein teen.

Ja sitten me kipuun niin tosi paljon siihen kanssa, että haluuko mä tehään standappia ja miten tämä homma toimii.

Ja myöskin sitten se, että voisinkin mä olla uskottava jossain viestinnän puolella.

Mulla on ollut halu tehdä siellä juttuja.

Niin, niin sitten...

Voista se niin kuin Riisti Riidessä sit olla viestinnän alan ammattilainen ja stand-up koinni.

No siis mä koin sen.

Mä koin sen tosi vahvasti silleen, että ihmiset tykkää laittaa lokeroihin,

ihmisiä, että se olisi jotenkin söys pois mun akateemistä tulevaa uskottavuutta.

Niin, niin.

Ja tota, no sitten meni hetki ja sitten oli tämmöinen Naaman Häkkärillä stand-up-kilpailu.

Joo.

Oliko se 2011?

Joo.

Ja tota, sit mä voitin sen.

Ja sit sit tuli, joitain tämmöisiä niinku yksityiskeikkoja aivan niinku päätön oli yksinkin.

Joo.

Että ei sinä olen niinku mitään järkeä.

Mulla on ollut niinku mitäs kilissä ja siihen.

Ja sit meni taas joku pari vuotta.

Ja sit mä tapaasin Joonatan pitkäisen ja Jaakko Suomalan, Suomalan heikkimulta sen.

Joo.

Että silleen, että ah, niin täällä on jotain niinku...

Niin, sä olis mut hyväsköä siellä.

Joo, niin jotain niinku yhteistyötäkin niinku porukka tekee.

On tämmöisiä klupaa, että minne pääsee treinaa.

Ja ja sitten niin tota, 2013 syksyllä,

14 syksyllä, 2013 keväällä 14 syksyllä, niin sit mä olisillet okei, että mä oon kiinnosteleet tää homman paljon.

Joo.

Että mistä vaan niinku saan just treinispotteja.

Joo.

Että kierran ympäri Suomen ja sit rupeistutuustuu porukkaan.

Ja tota sit, sit jotain, jotain niinku tapahtuu oikein,

että tuli naudun tasapainoja.

Tuli 2015.

Joo.

Joo.

Sitten se tota, niin sanottu, panostaminen rupees.

Sitten näkyy mä...

Mä muistet mä tietysti, että jos sä nyt kertoi,

että sä olit tehnyt jo paljon ennen kuin tavallaan,

tai just mun mielestä tuli hirveän nopea,

niinku jotenkin kans, että niinku tosi,

niinku joillekin käyvät, niin tulee hirveän niinku valmiina.

Tai jotenkin silleen, yhtäkki onkin silleen,

että osaa esiintyä ja no totta kai, kun sä olet harjoiteltu missinkisoissa.

Mutta niinku jotenkin, tiekkö se, että niinku...

Siis mulla oli tosi autoa, kun ei saanut olla pikini täällä.

Niin, niin, niin, niin, niin, niin, niin, niin.

Joo, joo, joo.

Ja sitten...

Ei mennä tää.

Joo.

Mutta niin, niin mä muistat sit jotenkin tosi nopeasti,

ja sithan 2015 me oltiin aurun tasapainossa joja.

Joo.

Ja...

Miten se meni?

Mä muistan missä...

Siis mä olin kolmas, joka tippu.

Eli lap...

Lappeirassa.

Lappeirassa.

Joo, joo.

Ja tota, harmitti tosi paljon.

Joo.

Mutta sit silleen superkivaa kokemus ja silleen,

niinku tuustu muun muassa.

Heikkiviljaan.

Heikkiviljaan.

Ja, ja sitten tota, tota, niinku saanan,
ja sit Faddi Pietari Jyväläpatronen.
Joo.
Mitäs siihen, siihen vielä.
No nyt täytyy sanoa, että se on hankone.
Hankone.
Joo.
Ja sitten oli Faddi.
Daavid ja Mebe.
Ah, juuri.
Ettei nyt unohda.
Joo.
Mä jätin sokerin tuohon vielä.
Joo.
Jätin juuri näin.
Ja tota.
Se ei rupees naura.
Meiä, joo.
Tää on meidän klippi.
Joo, tää on.
Tää on se.
Tää on se mainuspätkä.
Tää on.
Tää on se.
Ja nyt rupeaa, tää kolisipaita on jo aika,
vähän liian lämmin.
Joo, mutta sinä se lähti.
Siitä sä, sit siitä sä,
ei mennyt, siis varmaan kun hetki,
sä olis villiskortissa.
Joo, mä olin yhden kauden,
yhden kauden, ja tota,
siis oli kivaa,
mut mulla ei, mulla ei niinku
kirjoitustaita vielä.
Okei.
Ja naurun tasa painostakin,
ja mä sain,
sain sitten palautetta,
Anna Daalman oli,
niinku siellä,
joita, että just sille,
että on saanut kehuja esiintymispuoleista,
mut sitten,

että kirjoittamiseen,
niin sitten,
että sit mä menin kirjoituskurssille.
Okei.
Sit mä menin iidan,
iidan tota,
stand-up-kirjoituskursselle.
Mä menin vähän niinku,
kesken siihen mukaan,
mut että,
et sit tavallaan niinku,
vitsi,
niinku,
tuommos tiivistämistä,
ja muusta,
mutta näin,
sit mä olis sille,
että tää on hyvä muille.
Joo, Joo, Joo.
Mä en niinku,
et se ei ehkä ihan,
ihan semmoseen,
niinku,
miten omaa ääniä kerrontaa,
niin mä oon,
mä oon aika semmonen,
niinku, stooritelleri,
mut mä tiedän,
että mun pitää tiivistää,
ja on niinku,
tietynlaisissa tilanteissa,
on hyvä,
että on niinku,
napakoita juttuja myöskin.
On mut,
ei se kaikille sovi siis myöskään,
niinku,
et mä oon vähän eri mieltä aina välillä kanssa,
jotenkin kun ne se olisit tiivistä,
ja tiivistä.
Kyllä mä ymmärrät sen,
et se on myös,
mutta niinku,
mut jo tekin se,

tieokset,
että kun sulla on vähän sama,
kun mulla onkin,
että me ollaan vähän joka puolella,
tieokset tavallaan,
et sit jos siitä rupeaa hirveästi,
niinku tinkiin,
niin se muuttuu ihan eri,
tieokset tavallaan tavaks,
tai katsotaan jotain miksua,
Ertovaaraa,
niin et se vois sin sitä,
niinku,
vaan,
jos sä teet siitä yhtäkkiin,
semmoseen,
yhtä halkitsevan sanan käyttäjän,
ku vaikka jukkaliinsu,
niin ei se sit vaan niinku,
tekee tavallaan toimiin.
Joo,
mä oon,
vähän silleen samaa mieltä,
silleen,
et sieltä tulee niinku,
et se perusona tulee
jokaisella koomikolla,
niinku,
tai se laavaa hahamo,
eri tavalla ulos,
ja sitten,
et niinku,
ehkä saanut
viime aikoina sellaista itsevarmuutta,
siihen tekemiseen,
ja ehkä niinku,
Matskukin on,
on silleen enemmän,
tietyllä tavalla,
voi olla henkilö kohtaisempaa,
tai silleen,
että mä uskallan olla jotain mieltä,
ja joskus,
ja tota,

ja se,
mikä se mun tyyli on,
siis mä oon semmonen,
niin,
MC-tyyppinen,
tai,
ja toki jos tekee,
niinku, pitkiä spotteja,
niin se,
että silloin pitää olla,
niinku,
niinku,
napakampaa,
mutta tykkään
tarttua hetkeen,
ja olla,
olla sillä lailla,
niinku,
vähän,
vähän niinku siellä täällä.
Joku,
missä me oltiin kesällä keiko,
mikä se oli siellä,
kemiö,
mikä se oli?
Joo,
joo,
kemiö,
kemiö,
niin,
minusta tuntet useampi vuodesta,
tai sitten se oli toi korona-aika,
te oon nähnyt,
niin se oli,
sitten se oli tosi hyvä,
se oli ihan sikä hyvä,
niinku, iltasi,
kokonaisuutena osittain,
just johtuen,
kun sä aloitit sen,
se oli tosi hyvä.
Kiitos,
ja sinä tuli sitten teidän
rajätyt,

spotinut.

No,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ei nyt,

ihan niinku,

kivaa,

kiv olsa sillee,

että

ei se mun parhaista ole,

ei se mun parhaista ole,

ei mutta siis mun mielestä

niin kuin vaikea sitä

lähtacoidystä tekee.

Vmäkset,

ilaa oli hyvä,

yleisö oli kiva,

mutta lähdyn bet documentari olleen,

mm,

mun mielestä se oli,

niin kuin jotenkin,

että siinä oli,

nimet myy,

nimet myyy,

joo,

nimenoma,

mutta oli huono ilma,

ihan tutkin ns.

sweetheart Kensäpää□□?

Joo,

pinsää Hearthn□iv

Siihen kun sanotaan, että koumikon oman tekemisen ja äänen löytämiseen menee,

onko se sanottu 7 vuotta tai on ite joku kymmenen vuotta.

Mulla on mennyt ennenkin kaunisemmin, en ole vienkään löytänyt mitään.

Se on sulla laitunut omainen monotominen ääni, olisikä toi sujottu?

Hyvää paikalla.

Niin siis, se kyllä vaatii tekemistä ja kiertämistä ja silleen itse reflektiooni.

Sitten se teit siin biisonimafiassakin jotain.

Ei kivaan tajunut mitään se ohjelmaa.

Siis aina törmät siis, että mitä tämä on?

Siis ne on kaksi tuolta tuolta punkaharjulta kotoisin olevaa seko-päätä.

Ja tämä on kaikilla rakkalla ja kunnioituksella sanottu.

Jätkillä on ollut unelma olla silleen tämmöisiä vähän ekstriim-ehenkisiä tyyppejä, jotka tekee kaikkiaan siistiä ja ne haluavat tehdä skeetsejä.

Meillä oli yhteisiä kavereita ja sitten me tehtiin yksi semmoinen lyhytelokuva, että heillä ansaita mallit ja se, miten ne pyörittävät omia brokkiksi

ja sitten ne tekee kaupallista yhteistyötä, niin se oli helkamalle sellainen.

Siinä oli ideana, että lähtee polkee rakkauden perässä Suomesta Italiaa asti.

Sitten meillä oli kuvauspäivi Italiassa kiinni ja sitten olin TV-manaakari siinä.

Mutta hehän on nyt tehnyt koko pitkää leffoa ja ne on elisä viihteellä ollut silleen.

Ne on suosittu ja niillä on aika semmoinen vanka ja tosi uskollinen fan-base.

Onko se tupeessa?

Joo, tupeessa.

Tämä syvittäis, missä mä en jotenkin löydä mitään.

Joo, siis nehän teki tuon viivipumpasen kanssa, kai niillä oli tällainen joku missä juttu.

Niin se voi olla, joo, joo.

Mä en ole tajunut tätä aikaisemmin, mutta jätkellä selkeästi meni huonommin.

Viivillä lähti ura rokkaamaan, niin sitten on silleen aaa täällä joku maksalaatikkoon juo.

Joo, niin me testiin toviin ja se on tosi tosi kivoja tyyppejä.

Ja niillä on semmoisia suuruuden hulloja ja ne on saanut paljon aikaa.

Okei, siistiin.

Joo, oma toimisiin, oma varasiin.

Miten sitten jossain vaiheessa, kun minäkin olen kaikkiin keikkaa, niin tehdään istuisiin starttevästä, jos ei halua, mutta sit sä katsoit johonkin?

Joo, mulla oli semmoinen tovi, et mä en keikkalojen,

kun tehnyt oikeastaan paljon muutakaan.

Okei. Mitä sillä on viste?

Pientä bönauttia ja aika tiukka masennus sitten

ja siihen liittyen valtaisen häpeä myöskin sitten mukaan.

Okei.

Ja se on osa asiaa, mikä sitten kumpua on puhuja puoli, mutta ei paljon vitsiä lähtenyt, kun ei ole oikein elämäkä, millään tavalla kiinnostunut.

Mistä se oliko se vaan niin kuin bönautin joku vaihjun?

Joo, se on. Se on ollut niin kuin bönautti yhdistelmä ja semmoinen.

Niin, sulla ei ollut taipumusta mihkään masennukseen tai onko?

Joo, mulla on ollut aikaisemminkin.

Ei ollut kakkoseksi misspieksemaässä.

Joo, se oli niin kuin suurin.

Ei johtunut kyllä niistä vanhoista misspieksemäki murheista, että silleen, että on niin kuin taipumusta siihen, että innostuu tekee liikaa ja sitten vähän polttaa itseä loppuun, niin se ei ollut ensimmäinen kertaa, että on tolleen tullut.

Väsähtänyt, mutta se ei ollut sitten semmoinen, että mikä on tälleen komikassa jo, että on päässyt tekemään jo duunikseen ja muuta.

Se on tosi veemäinen tilanne sillä lailla, että kun mielikäntyy niin syynkäksi ja sitten ei oo uskoa oikein, mihinkään sitten, niin se kyllä oli super super mälsä vaihe, mutta onneksi on siitä sitten eteenpäin ja oppinut ja sanoin sillä lailla, että on häpeä puoleen ammentaa.

Mikäsin sitten, mistä sä koit niin sanotusti häpeä?

Epa onnistumisesta.

Siitä, että ei jaksanu ja ei pystyny.

Ja ylimpäättään se, että jos on mielenterveyden kanssa ongelmia, niin se on yksi tabuista ja yksi valtasista häpeä aiheista.

Jos ajatellaan länsimaisessa yhteiskunnassa, niin ne on vähän semmoisia, että tykätään kierrillä.

Paitsi nykyään kyllä puhutaan hirveän paljon terapiosta ja porukka shoppailee oikein, että onko minkälaista terapiaa, missä terapiassa sä käytin pääpääpää.

Hyvää silleen, että asioista puhutaan, mutta semmoinen syvyysaste ja suhtautuminen, että esimerkiksi maseenusanaa, sitä käytetään aika arkikielisesti.

Ja siis mä en millään tavalla dumaa sitä, että toki sanotaan, että se on ihan narsisti, niin ei sieltä välttämättä ole narsisti.

Puhekielessä...

Mä tykkäen, että monen entiset puoliset.

Kaikki eksät on ollut narsisteemat.

Pitsi, mikä käy näinkin harvinaidensa diagnoosissa.

Nimenomaan.

Siitä oli, että maseenuksesta sanomassa, että se on...

Ei sitä vähätellä tai silleen, että se ei tullu ihan arkiseksi.

Siitä oikeasti puhutaan maseenuksesta ja vakaavasta maseenuksesta, mikä itse asiakia on ollut.

Että kun mennään sellaiselle tasolla, että kun ei elämä kiinnostaa enää millään tavalla, niin sitten, että jos siihen suhtautuminen on silleen, että lähes leinkille ja nähäs vahantavareita,

ja hei, no sulhaisi.
Miten menisikö klubille, et sul ois joku puukata
tai joku tommonen treini juttu,
niin se, että sit se vielä vähän nakertaa enemmän sitä,
että mä en pysty mihinkään ja ihmiset ajattelemaan,
että se olisi niskasta kiinni ja näin.
Niin, nimenomaan.
Hei, kaikkiin meitä maseentaa.
Mulla onkin jollinen ääret zukaan tänään.
Niin se oli reikä.
Työkäverit näkivät.
Mut se on jännä.
Mä mietin mielen terveys, mitä sanoit siitä.
Mä olen vähän vanhempi sinä,
mutta näkivuista ehdospuuttu mitään.
80-90-luvulla lakaa vielä hirveästi.
Tai aina jos joku kävi joutu vaikka koulupsykologille,
niin se oli ihan vihittu, se on huullut.
Jotenkin vaikka siis nyt, kun miettii,
että eihän siellä vaan kävä.
Niin, se on kävä.
Otetaan selfiä postaa.
Niin, mutta siis jotenkin, että mun mielestä on aika hienoa,
että se muutos on ollut sellainen.
On, on tottakaan.
Haluan tässä sinun...
Olu miljoona kuuntelijassa.
Miljoona kuuntelijassa suurempaa.
Täällä olen vähän vettä.
Joo, syytäkin.
En missään nimessä halua vähän tällä sitä,
että porukka käy terapiassa.
Se on merkittävä, mutta vähän siihen,
että minkä tyylisiä ne terapiat sillä lailla on.
Se vaatii aikaan indesiteettia.
Tuohon häpeään, mitä ei puhuttu asioista.
Jos kävi koulupsykologilla, se oli häpeä.
Mä olen käynyt opiskeluaikaan ensimmäisiin kertoja terapiassa.
Muistin sen fiiliksen,
että se oli kolmannessa kerroksessa,
ja haluin yksityiselle.
Haluin yliopiston työterveitä.
Kyllä se ei saa saa tänään duunia.
Kyllä se opiskelu oli,

mutta sitten Y-T-H-R-lään.
Ja se oli tietty kerros,
että mistä porukka tulee.
Jotenkin ajattelin sitä leimaa tosi vahvasti.
Mulla oli hyvä säkää silleen,
että sain jeisiä porukoilta,
että pystyn käymään jonkun ajan yksityisellä.
Sitten se häpeä,
kun mä tiesin, että seuraava asiakas tulee.
Mulla on aina hukku ja pipo tosi syvälle,
että ei kukaan tunnista.
En mä kertonut sitä keillekään kaverille tai muuta,
että käy siellä.
Silloin seurustelukumppani kanssa,
että se oli pitkän aika,
että pystyn sanoa ja luottaa.
En alkuu,
mutta mä haluan hullulla leimaa,
että se on lähtisi seurustelua.
Ehkä se on silleen, että seurustelussa on jonkun aikaa.
Mä tiedän, että se on seurustelua.
Joo, nimenomaan.
Kyllä se on niin kuin se,
mä uskoin, että se häpeä silloin
niin esti myös sitä toipumisprosessia
ja niitä asioiden käsittelyä,
koska ei uskaltanut kuitenkaan kertoa
niistä syvimmistä ajatuksista
ja tunteista,
mutta huonosti itse tunnosta ja muustani.
Niin.
No, mutta siis on jännä.
Itse, kun on tullut aina terapiasta,
kun näkee itseällä odotushuoneista,
niin jotenkin tulisi semmoinen olos,
no hei, teotte täällä kans.
Joo, tulkaa keikä.
Niin, että se on vaan minä.
Joo, se on.
Ja nimenomaan, että oi häpeä hällevenneen siinä mielessä,
että ymmärtää sen,
että ei ole niitä haasteiden kanssa ainut
ja silleen tuloin nähdyksiä ja hyväksytyksiä,
että sitähan me pelätään hirveästi,

että meidät dumataan
ja että silleen ajatellaan,
että me ei ole riittäviä.

Joo.

Ja sitähan se,
monesti voi olla nimenomaan
mielenterveyden puitteessa,
että sit rupeesi ihmiset karsastaa
ja sä et kelpaa
ja sitten jätetään sulkupuolelle,
niin se on ollut mun suurin pelko.
Mutta se on mielenkiintoinen ammattivalinta.

Sulla siinä mielessä,
jos häpeä on tää juttu
ja sitten kee stand-up-komiikka.

Joo, joo.

Ehkä se on myöskin sellasta,
ollut semmoista hyväksyna hakemista
ja silleen, että mitä mulla on
niin kuin perhettaustana on silleen,
että miten mulla on niin sanottu
kahlitseva häpeä on syntynyt.

Tämä on se asia,
mistä mä puhun noissa koulutuksissa
ja noissa puhessa teissä.

Niin on sillä lailla,
että jos sä syntyy
tai kasvaa semmoisessa ympäristössä,
jossa ei saa semmoisia
emotionalistukea
tai omille tarpeilleen vastinetta
ja meillä on

tosi kiva perhe ollut,
mutta siellä on varjona alussa,
että isä on alkoholismia
ja kyllä monilla koomikoilla on
se, että löytyy sitten
perheestä tai historiasta
semmoisia haastavia asioita
ja mulla on sitten huumori muuttunut semmoseksi,
että se on ollut semmoinen
turva ja se on ollut semmoinen
defenssi ja se on ollut semmoinen
käsittelytapa, niin

että mä en ihmetellä sitä,
että musta on tullut koomikko,
koska se sopii vähän siihen
kaavaan,
mutta onhan se siis
ihan todella perverssia
ajatella, että on
sitä häpeää
ja laittaa itse saa haavoittuvaksi
ja alttiiksi joka kerta tuonne keikalle,
mutta ehkä se palkinto on
siitä aika suuria
ja ikään on tullut
sen verran ja on tullut perspektiivien
ja on ollut ammattiapua
niin kyllä koen, että
mä en rikki noista keikoista
ja sille, että
en sitä sanoa, että kun mua kiinnostaisi
ollenkaan, jos menisi
huonosti, mutta ylipäätään se,
että mä tässä sun
miljoonien kuuntelijoiden
podcastissa pystyn
kymmenen miljoonaan. Nyt se just nousi.
Joo, tämä on niin hyvä jaksa.
Joo, aivan, ja hyvä. Tämä ei ole tullut vielä
ei suluasut. Niin.
Niin,
kyllä se kertoo jostain
sellaisesta eheytymisestä
ja silleen uskaltaan
olla oma itse asiassa.
Mulla on aina suurin pelko stand-upis,
mikä mulla on hävettänyt, mulla tulee fiilis, mitä jos
ne nauraa mulle
niin kuin väärällä tavalla.
Se on mun se kaikist kauhean, että ne on silleen
eiks toi taiuu.
Eikö mä taiuu, että tää menee huonosti?
Joo, joo, joo, kyllä se
joo.
Tiedän tuonkin tunteen.
Mut oon se sama itse kärsin siis täysin

uskomattomaan huonosta itsetunnosta
ja sit se on niin hassuun kanssa se sama, että sit kuitenkin on
jotenkin kaikki. Miten sä oot niin itse varma?

Mä oon näyttelijä.

Mä oon. Mä oon.

Mä oon ja jotenkin.

Mä vaan haluan teette
rakastuttamaan.

Niin, niin.

Mut kyllä mä haluaisin uskoa, että siinä myöskin
on sitä, niin kuin aitoa
sitä itse varmuutta ja se tuloja
nimenomaan kokemuksen myötä ja on
niin kuin se, että pystyy
luketilaan, että ihmisiä, energiaa ja
luomaan.

Joo, ollaan ne lavalla itse varmu, ja se täytyy sanoa,
että se on, paitsi sit kun ei ollaan,
no sit se meneekin huonosti, mutta
tai mä oon ainakin huomannut,
sit jos sitä on P-päileä.

Te vedätte siis, sä teet

koulutuksia tai siis noita puhujia.

Se on niinku sitä viestintää, mitä sä
sanoit, että viestinnä hommin, ei oo häirinny
kyllä koomikko siinä varmasti.

Ei, ei kyllä.

Joo, ei, ei kyllä.

Niin tota,

mä oon siis puheviestintä, se tutkii
osaamista eri konteksteissa, niin siitä on
ollut kyllä tosi paljon hyötyä,
niin kuin, että ymmärtää teoriaatasolla
ja
vaikka niinku esiintymistilaan, että
tai sitten, että ryhmädynamiikkaa,
ja miten just esimerkiksi M-C-duunissa,
että meidän pitäisi ehkä luoda semmoinen
yhtenäisyyttä sinne yleisöntä, että mitä siellä
mahdollisesti tapahtuu, niin kyllä siitä on
ollut hyötyä, ja sit mä oon
opettanut vuorovaikutusosaamista
ja puheviesti näin tuommoista peruskursseja,
niin kun aikoinailla ajan saloonopistossa,

ja nyt mä oon viime syksynyt, niin siis
tuolla taideyliopistolla on ollut
siellä on ollut noita
ohjaajia, käsikirjoittajia
ja tanssijoita, niin on käynyt muutamia
kurseja vetää siellä, niin se on ollut tosi
makeita ja siis niin kuin pelottavaa
älykkäitä nuoria.

Joo, mun tallette kei hyvää kyllä se,
niin kuin aidosti tuommoinen, niin kun koska
no joo. Okei.

Ei mä tiedä, ei te käynyt sen kouluja,
mutta jotenkin niin kuin muistan
vaan, että vaikka kuinka ollaan ja käsitellä
puhutaan työksemme, niin silti mä oon huomannut
miten helvetin vaikea, että se
kommunikaatio sitten kuitenkin on,
ja miten paljon siellä tulee väärinymmärryksiä
kaikkea, ja samaa mun mielestä
komikoidenkin kaan vähän semmoset,
eikö sä sanoit jotain, että on
sille niihin ja sä ajan päästä niin kuin
kahden kuukauden päästön silleen,
niin sä sanoit, että silloin kerran näin.
Kilahtaa joku meseen viesti, että joo.
Mitä tapahtuu?

Joo, mutta siis Simo takasen kanssa te vedette
niitä oikein enemmänkin.

Joo, siis meillä on tämmöset
kun Simo puhuu epäonnistumisesta,
mä puhun häpeästä, niin meillä on
tämmöinen mokaas Simo ja häpeä Helena
ja Otsikolla
hei hei häpeä, epäonnistumalla voittoon.

Joo.
Tämä on pari vuoden takaa
me niin kuin pondrattiin silleen, että
meillä on jotain
yhteistä näissä meidän jutuissa,
että ehkä voisi taise tehdä jotain
kiimpassa ja sitten syntyy tällänen
ja, että me tehdään
yhdessä, mutta
sitten molemmat meistä tahoillaan

tekevät näiden aiheiden parissa
ja
nyt me ollaan sitten aloitettu yhteistyöt
on hidasta elämää kanssa,
vaan tästä ajan naapurissa
niin sinne blokitekstijä
ja sitten meillä on semmoinen kirja-prokkis
heille. Heille tässä menossa
niin se on ollut
tosi kivaa,
koska noi puhujat setit
niin ne voivat olla aika silleen
yksinäistä kivomaa ja
minä olen vielä tosi alussa siinä
niin
on ollut kiva saada
amerikkalaisen jalkapallon pelavan
olkapää.
Siinä on kyllä sellainen, että
siinä on jotenkin ihana,
että kaikki sujuu
ja se on hirveän rauhallinen
vaikka onkin ihan kivaa mukaille
mutta poitti näin, että
se saa vakuutettua munikin, että kaikki menee hyvin
ja vielä mainittako on se,
että on superkivaa, että
meidän energiat on aika
samaa henkisiä, että
jos ollaan tehty kimpassa, että kun on
toinen vetää puoletuntia, toinen puoletuntia
niin sitten, että siihen
ei tuu semmoista hirveitä kappia siihen
energiaa ja silleen tosi erityyliisiä,
että meistä on
aika tämmöisen
tavantalliaisia, mutta silleen, että me ollaan
aika hyvin
improomaan ja nappaan niistä tilanteestiin,
koska Simoki kun tekee
paljon juontotöitä ja MSE-hommia
niin nähin näinhän
...
Tänään vain on pari tuntia, sekä keväs

että syksy sinne
kun käy rainsmestareilla
autoni renkata Simon firman
painplan
on, on, on, olet ets käynyt on joku ja mä wykon
ne menesattendu ja sit bli site
jutellaan juoda kahvia ja päästymään
suurin kerranäInnaminen
Alpha

sehän häpeä, mutta yritän olla häpeä, mutta siis pakko sanoa tähän, että se oli jo joskus, oliko se 2019, 2020, sitten niin kuin tota kaisa, pylkkäisen kaisa niin kuin sanoa, sanoa mulla, että siis Helena, että se niin kuin koulutat häpeä sitä Suomessa, että sulla ei varmaan on duunia, etteikä suomalaiset osaa hävetä, jo ihan riittävä hyvin, niin tota oli niin kuin hauska pointti siitä, että sitten niin kuin, että nimenomaan puhun siitä ja koulutan siitä, että ei tarvitse sehän häpeä tai ja menee sitten. Niin, että se työ sarkaa riittää. Niin, niin, että nähtäisi se, nähtäisi se tota, sellaisena asiana, että mitä voi, voi sitten taututtaa, että vois elää niin kuuluisaa oman näköstä elämää, että ei antaisi sehän häpeä torppaila. Niin, se on paras nelvo, mitä mä oon kuullut ikinä, sen sanon mulle yksi tyyppi, niin se on, että sun pitää elää oman näköstä elämää, se on jotenkin ihan mahtava. Niin, nyt mä vaan tiedän minkä näköstä se on. Niin, mutta se löytyy. Tässä on onneksi aikaa ehkä servittäviä.

Hei heiki, kroppa kertaa. Kroppa kertaa, että se on ahdistaa jossain tai jotenkin silleen, niin sit se, että asia ei tunnu kivältä.

Vitsi, tota sulla oli mahtava ilmeen.

Eikö mä rupasin liittynyt, miksi mä maksat terapiasta? Mä voisin vaan pyytää sua vierääkset tämän. Niin, mutta sen tota ei tää ilmasta ois.

Ai niin tota, mutta mulla on kymmenen miljoonaa kuuntelijää.

Heikkihan ottiin, mutta tähän podcastiin, kun mä laitoin viestiä tarjoaisin, niin todellakin se monta tuntia voit puhua.

Joo, joo, joo, ei vaan tietysti tähän podcastiin, koska siellä oli niin hyvä keikka silloin viimeisestys, että herronen aika nyt täytyy.

Ja kyllä mä tiedän sitä häpeänkin, niin kun joo, niin että vaan oli jotenkin sitä, että nyt täytyy kyllä. Kyllä keskustella, mutta sulla on tuossa pitäiskö hävetä sologi?

Joo.

Onks se näitä, tää kuulostaa nyt, ei ole tarkoitus sitystä, mutta onks se näitä monia koronapurahasoloja alunpäin?

Ehdottomasti, mä ajattelin, että me etsä siihen, niin tota, mut mä haluan nähdä sitä aavista myös sellaisena, että on taiteen niinkuin...

Se siis itsetään ihan samaan, joo, joo.

Että se on niinku jollain tavalla noteerannu.

Noteerannu, että ainakin kun mä kerron yhden mun vanhalle opiskelukaverille, josta joku on siis tulossa kattoo tätä soloon, niin sit mä sanoin, että joo, että se oli niinku tämmönen taikei juttu, niin se oli ihan...

Joo, että sä saanut sellasena, niin niissä mä olisilleet, joo, että ihan samaa tulee säälistä tai

koronasta, niin tota mä olen saanut yhden ilan ihan elävän katseen, niin...
Joo, se linkittyy siihen, ja tota mä oon tehnyt sen kerran tuolla Olfimölpanelin tuottamalla naisten päivän komikka-festareilla, se oli maaliskuussa 9.3.
Ja nyt on tulossa bottalle samaisen paikkaan, niin tota sinne Tinasaliin kolmanteen kerrokseen, niin 18.10.
Ja Mikkelissä 19.10. Ja 19.12. tämän Rain, tota Hallinnoimalla, Porvon pahtilualla, joka on Porvon paras standa-lupi ikinä ja...
Ja ainut.
Hei, riippuen, mitä markkinoin on?
Tää on nyt reitävänä haukku, kun se ymmärtää.
Mutta siis...
Ja sit on seuraava vuoden puolen, mä menkään mä Oulussa ja...
Mutta tässä tulee ihan hirveesti nyt niinku päivämääriä, niin mistä nämä...
Vvv, helenaplunnen.com
Helenaplunnen.
Pollanen.
Pollanen.
Mä ajattelin, että se oli kun, ratkaisu se sitten kun ei voi laittaa yötä, niin se on...
Joo, mun äiti on ratkaisu sen komilla G-mail-tilieellä.
Äitä mä muistan.
Mä kerroin kesän.
Kerralle.
Voiksä kertoa, että tässä oli niin hauskaa.
Äiti leppi terveisiä.
Lähetän rahaa.
Lähetän rahaa.
Niin, jos sä et lähetä rahaa nyt, niin mä kerron nää jutuun.
Ei tullut tilille vielä.
Nyt kerralla.
Ei oleko laittanut.
Joo, siis mun äiti on...
äiti on tota superihana ja semmonen energinen erityisopettaja ja...
Ja sitten...
Mutta hänellä, plus sitten olen huomannut myös monilla muilla ihmisillä, unohtuu salasanaat.
Ja hän ei oo sitten kyselyä niinku, josta kuuluu tuesta, että mikä hän ei salasanaa ois.
Hän on aina luonut vaan uusii tilejä.
Siellä on ollut sitten tuulla.pollanen ja sitten on ollut niinku...
hänen toisella nimellä Lea.pollanen, ätke-emal.com.
Ja sitten on ollut jotain niinku T.pollanen jotain tämmöstä.
Ja sitten viimesin on ollut se tuulla.pollanen.
No niin, et lähetä nu rahaa.
Jäksi on joutunut selittäästä jollekin sähköpostiossa.
Joo, sitten on aina niinku, et mihinkä se laitetaan sähköpostia.
Tuulla.piste.pun.

Elikkä...
Pöllänen mut ilman...
tota aata tai...
Tiedsä pelkää.pun.
Joo, siis...
Onks hän oo erityisopettaja?
Joo, nimenomaan.
Hän on special forcesin kanssa siellä.
No mut Elena...
Pollanen.piste.fi.
Löytyy ne...
Kom!
Tää oli suoraan niinku, jollain tota...
Shame.
Shame is shit.
Sitä ei piiiä shamed.
Joo, joo, joo.
Joo, sieltä löytyy.
Totta...
Oks se oli joku komedia muisto?
Sellainen, mikä on tehnyt suun merkittävä vaikutuksen.
Joo, siis on.
Ja sanoisin ehkä se tämmönen...
Se on ollut hyvin kasvattava.
Ja mä olin 2018, niin...
pyörin jonkun verran Londonossa...
kävin kattoo siellä klubeja ja kävin tekeen...
niin ku tämmöisenä, niin ku treeni klubeilla ja...
ja haluisin vähän oppia.
Koleksulla silloin siis mielenää myös,
että se ihan menisi tulkavalle tekemään, niin ku pysyvästi.
Tai siis tämmönen, että...
ei pysyvästi, mutta te ajattelitse, että se voisi olla semmonen...
ihan mielenkiinnosta.
No siis, ajattelin semmoista, että se...
se, niin ku...
pakottaa se ehkä kirjoittamisessa sellaseen,
ettei voi tyytyy sanoa leikkeihin.
Niin, niin tota...
Että semmoseen, että saada...
saada, niin ku...
vitsiä kulkemaan.
Ja tota, et toki...
niin ku kiinnosti myös, et mikä...

olisi niin ku semmonen...
niin ku seuraava askelien, en sanoo sitä, että...
Suomessa olisin päässyt vielä sellaseen...
niin ku...
missä menon kuuluisi olla?
Joo, joo, joo.
Niin ku, mikä voisi semmonen, niin ku tavoite, että...
et sit semmoista, niin ku...
niin ku väli...
väliä potkuaiseen tekemiseen.
Joo.
Et tota, et säilyy niin ku...
semmoista, niin ku motivaatioja mielenkiintoa.
Niin, niin tota...
tota tota...
eh...
siellä Lontossa, niin...
osallistui myös, niin ku...
muutamaaan stand-up-kisaan.
Joo.
Yhteensä neljän.
Kaksiniista meni...
meni silleen hyvin.
Ja...
ja kaksiniista oli tosi...
tota kasvattavia.
Ja ku sanoo...
sanoo...
kasvattavia, niin...
tarkoitan pitkin vittuja.
Joo.
Ja tota...
toinen oli, niin ku...
komedistoreissa.
Siellä oli ton kongshow.
Joo.
Otko sun kertoi yle kertonut?
Tai kunteli ei ole kertonut, mikä on kongshow?
En varmaan ole.
Kerro sä.
Kerro sinä.
Okei, kongshow on siis sellainen...
en mä tiedä...
tota ei vaan siis se on sellainen, että niinku yleisö päättää,

että siellä on näitä yleisölle valtaa ja usein niitä on kolme.
Ja sitten...
kun he kyllästyy, he nostaa jonkun lapu...
ylös...
ja kun kolme lappuu ylhäällä, niin kongshow ja se on siinä.
Ja erityisesti nää komedistoren...
lontoon, mä oon kuullut niistä, niin nehän on niin brutale.
Ja ne ei kyllä kuuntelee hetkeekään.
Joo.
Joo.
Joo, juuri näin, että siellä oli aika...
aika tota silleen...
se illan mc provosoi porukkaa, että sitten alkaa brutaleja
näin poispäin.
Ja siinä iltana oli varmaan niinku vähintään 15.
3. osa on niinku enemmän tehneitä ja vähemmän tehneitä.
Vähän niinku Suomessakin stack-upkisoissa, että porukkaa
ehkä saa jotain seuraavaa askelta ja puusti.
Ja toivo, että tulee nähdyksi.
Ja sitten tota...
siinä iltana oli...
meitä oli...
naispuolisiin koomikoita tasan kolme.
Ja mä olin tokalapuolisesti olla esiintymässä.
Mä olin mun paikallisen ystävän kanssa kattoon,
niinku siinä yleisön puolella ja sitten ekaan puolisko.
Ja sitten tota...
porukka...
ne ei ollu ihan hirveän fiiliksisissä niistä naispuolisista.
Ne oli hyviä, mutta kun ne puhuu sinkuudesta,
niin jengi oli heti se...
No, minä ajattelin, että tämä on ihan mahtavaa,
koska minun ensimmäinen vitsini on sinkuudesta.
Ja sitten mä rupaisin mietin, että pystyn,
kun mä aloittaan jollain toisella tavalla,
mutta totesi, että minulla ei oo mitään semmoista lyhyttä
että mä pystyy sinne jotenkin myymä itteni.
Ja sitten jollain muilla klubeilla,
niin se oli toiminut tosi hyviä,
että sitten mä pääsin sen matskuun.
Ja sitten mä olin mun on pakko vetää tää.
Ja sitten mä menin lavalle,
ja se oli niinku heti vähän...
jengi ei mä aloittanut kuulee,

että sitten tulee lappua ja toista lappua.
Ja mä en siellä todellakaan pitkää ollu sillä lauteilla.
Ja tässä oli tämä niinku kasvattava kokemus,
niin oli sille, että mä en ikinä edes Suomessa
aloita keikkaa siitä, että mä oon niinku sinku,
vaan niinku mä oon silleen, että mä oon parisuuttaessa,
vaikka mä en ees ollu.
Ei vaiskaa siis aloitin epätoi sen etimisen.
No ei vaiskaa.
Mutta siis se oli niinku semmonen,
että mun on niinku pakko löytää jotain muuta mielenkiintoista itestäni,
tai jotain semmoista, että minkä näkis hauskana,
että ehkä toi sinkuun sen naiten ja bla bla,
että tää on niinku nähty, että tää ei oo niinku...
että se on has been homma.
Niin se oli mulle sellainen, että piti käy komedistorella avalla sille,
että mä oon aloittanut eri läpille ja...
Kaivaa syvemmältä sitten niinku, joo.
Mut siis no, joo, ne on ihan kamalia.
Kongshout Suomessakin, siis mä muistan aina,
että mun oli vielä ollu se vuosi, 2012 oli sitten se kamala vuosi.
2011 mä voitin kaikki kisat myös Kongshout.
Ja esikom...
Sit mä menin 2012 keväällä,
oli siellä tomaattia hämeellinassa.
Ja mä muistan, mä en tiedä miten mä sinne niinku lähin sinun muut,
mut mä muistan vaan, että mä ehdin sanoa just joku kaks lausetta.
Mä näin eka lappunous.
Oho, toinen lappunous.
Mä sanoin, mut yhä sitä kolmatta,
en ehtinyt lausettaisiin loppuun ja kolmas lappunous.
Ja mä muistan mun aikali, siis mä olin ainut,
joka ei selvinnyt lähes käes minuuttia.
Ja mä muistan, se häpeä oli kyl hirveä.
Ja mä kyl oli vielä se, että niin mun ei oo kannattanut ikin tulla tän,
että mä olin jo voittanut.
Ja mä muistan, et sit jotenkin tuntuu,
et ku kaikki kollee katki kattoo sen ääliä,
jotenkin...
No onhan siellä...
Vitsi muusta, haapala voitti sen,
sit oon tommi tuomisen kanssa kyl,
ja on kyl, jos et säkää pärjänny,
niin on kyl tosi brutaali meininki.

No hitto, mun mitään mul käy,
ja sit se meni heti viiteen minuuttia,
vaan se...
Niin menomaan.
Ehkä niisi paperessa lukee, et heikki, we love you.
Miekkä se oli jo jengi tajusen väärin.
Niin, et heikki nyt lähdetään kaljalle, et ne ei alunut.
Olis tii ki, en siis poidusti,
että tätä tää oli ihan omaa,
mut joskus mä oon kattonut myös,
että miten ne MSE toimii niissä,
niin liikaa tulee sille, et ahaa,
tässä on päässyt liian pitki hyvin aikoja,
niin ne tulee sinne välissä,
että hei, olkaa rajumpi,
olkaa, et te kuuntele yhtä sitä sille,
niin mut nyt on just muun vuoro,
et miks sä just niille sanoitte, eiks sä?
Joo, ja tossa tulee myös tämmönen,
tämmönen niinku ryhmäpaine,
niinku muulta,
että vaikka se tyyppi on,
niinku et tykkäis,
mut sit jos ykski huutaa selle,
tämmönen sille lappo,
niin nii, niin se tulee sille, et sä ei oo auta.
Mut oon siis,
tämä on yrittänyt sanoa nyt,
että se ei ole semmoinen minuuttia,
ihan helposti siinä,
jos ei oo se niinku...
Jos ei noissa kukaan
nostanut niitä lappuja,
niin mä olisin voinut vetää 7 minuuttia.
Jos kaikki olisi tykännyt,
niin mä olisin voinut vetää.
Mut täytyy sanoa,
kyllä aina niinku,
tältäkin kuuntelee,
monet koomikot,
aloittelevammat koomikot,
niin kongshow on oikeesti vaan peli,
ja niille on mitään tekemistä,
siis aidosti,

siis on totta kai,
eihän niitä nyt kukaan
huono varmaan voita,
mutta siis tarkoita,
että siinä,
vaikka ne laput nousissa,
voit olla silti ihan hyvä ihminen.
Enää mulla 100 000 kuuntelijat,
ei jälkeen.
Se oli sun komedia-muisto,
se oli hyvä muisto.
Mitä sä aluisit suositella?
Me aloitettiin tää podcastilon
koronakuriudessa,
ja sitten mä aina
kyseltiin,
että mistä,
mitä voisit suositella
meidän kuuntelijakatselijoille,
että,
niin onko sul jotain suositeltavaa?
Mä suosittelen lemmikinhankkimista.
Lemmikinhankkimista?
Okei.
Onko siltä liin minkä?
Ei silleen,
mutta sellaisen,
jonka pystyt handlaamaan,
ei kannata ottaa
vaikka booa-ajos pelkää
tai jotain semmoista...
Onko sulla lemmikin?
Joo,
meiltä löytyy
sellainen pieni koira,
se tuli,
mun puolison mukana,
ja se on
reskiukoira.
Se on tullut 5 vuotta sitten
esim.
Ja on kadulta löydettyä.
Minkä ikäinen se sitten on?
Se on noin 10-vuotias.

Se on noin 10-vuotias.
Mutta suosittelen
sinne lemmikinhankkinassa
pienintä semmoista
tutkailua,
että minkälaisia luonteita
niillä on,
ja mikä sopii sun
arkeen,
ja näin poispäin.
Mutta tässä
koktailissa on erilaisia rotuja,
niin sieltä on ehkä kaikkien paskimmat.
Okei.
Tullut...
Joo,
tälle elmo on
ihan astuttava koira täysin,
mutta ei ole ehkä silleen,
että jos itse hankkisin
koiraa,
niin se,
että elmo esim.
on maailmalla
aiskillenkeilijä,
ja sitten,
kun ihmiset on silleen,
että ihan hankkinut
koiraan,
niin tulee liikuttaa,
niin mä kun on hankkinut elmo,
niin mä olen liianut
6 kiloa,
tai kun elmo tuli
mun elämä,
niin kannattaa
tutkalla,
että mikä se on siihen
oma elämää,
hyvä koira,
ja myöskin sitten
ehdottomasti suosittelen
reskyykoorahankkimista,
koska tuolla maailmalla on

paljon ihan ihan koiria
ilman kotia,
ja
elmos kuitenkin,
niin mun mielestä on tosi jännää,
että unohdetaan
sitä historiata,
hän on kuitenkin löydetty kadulta,
hänellä ei ole ollut kotia,
niin hänellä on tullut
aika nirso,
että ihan kaikki ruuat
eikä ole paaja,
ja on ihan suostu
kaikkiaan,
koirampeti ei,
että hän käyttää
minun otsaa-tyynynä,
ja itse asiassa
istuin paikkana,
ja muuta näin poispäin,
niin se on,
tekee mielivälillä
silleen,
että ymmärrät sä,
että on ollut pelastettu,
ja mä oon nyt tullut
kansasua hoitamaan,
myöskin silleen,
että kun elmoilla on
korvien kanssa vähän haasteita,
ja häntä käytetään
korvallääkärissä,
niin hän on ihan saakeli
vihane siitä,
että hänet on sinne viety,
ja lasko on ollut 350 pehmeä.
Joo,
mutta ehkä se oli
sellaiset
jättetelämään kadulla,
hemmä tiedetään,
ehkä sillä oli joku
ranskalainen Michelin ravintolla

siinä,
että jäksee, joka antoi
hänelle tähteitä.
No,
se on jostain marbejasta,
niin se on se parempia,
mutta mä veikkaa, että se on ihan
puudas fukelainen,
koska sillä on alapureen,
tai että se on ollut vanha
tölki aukas,
ja se on vanha juoppaa
oikeasti.
Se oli hirveä juttu fukessa,
luonnollisesti on paljon
suomalaisuus,
mutta mä kuulin
tämmöisen jutun,
kun se oli siellä,
niin kun siellä oli nää,
niin säkin oot ollut fukessa
keikon paljon,
tai mä olen ollut kahdesti,
mutta se on niin hyvä,
kun siellä on niitä...
Kiitolle terveisiä.
Niin, kyttelen,
Kimmo, atletikuun...
Parastaikina.
Kimmo laittoi just joku
mainosvideo,
mä oot kyllä Kimmo,
mäkin muistan,
kun se oli...
Ei se tänä kuutele,
mä muistan,
kun mä olen tutustunut
se 90-luvulla,
kun se oli semmonen tiaksen
niinku,
semmonen niinku tikunka,
semmonen tiaksen,
pukeutu aivan,
helvetin,

kireisiin,
semmoisen 70-luvun
parittajan luokkia,
kun se meni,
se oli semmoisen kippuraa,
viikset,
ja mä oot jotenkin
muistamaiset,
että tää on kuulejatkina,
kyllä, se oli siellä...
No, joka on, niin se oli ennen,
hän oli...
Kalju hän oli silloinkin,
mut niin ku sellainen,
että jossain vaiheessa
keskiikä sai kiinni.
Aika uhi,
ei terkku,
jäkin minulla.
Mutta,
niin fukessa,
kun saa näitä,
tietysti ruokajonopaketteja,
niinku muu alaki,
ja sit
Espanen saatellaan,
että viini on elintarvike,
niin sit jotkut
suomalaiset vielä vissiin turistit,
oli käynyt jonottaa
niit paketteja,
heittänyt kaikki ruuat,
helvettiin,
mut ottanut ne viinit,
ylitylähtiin,
ja tietysti tietenkin
sitä ihmetä,
että...
Ois sitten nyt voinut,
ja todennäköisesti nimenomaan
turisteja vielä,
että itse,
että muuten voi juoda
kyllä kuuden euron tuoppeja,

mut sit,
ei nyt saada ilmast viiniä,
edetään nää.
On mahtavaa.
Joo.
Olako me käsitelty
sun mielestä kaikkeen?
Onks me vielä jotain,
mihin sä haluaisit,
puuttuu?
No siis,
mä en tiedä,
mä oon ainakin viittelnut
hirmuhäviin,
niin mä voisin heikki sun kanssa jutella,
pitkään, mut mä huomaan,
että toi varmaan semmoinen
korrekti tapa, että...
Ei,
kiirei jo,
ei jo,
kiirei jo, voidaan jutella
vaikka mitä.
Mä voisin mainita pari
sanaa old-film-panelista.
No,
ehdottomasti,
se oli minulla täällä kans.
Okei.
Mut mä en jostain
siis puhunut siitä.
Joo,
kun et haluunut.
No,
ei kiinnosta noin
naisten jutunaan.
Niin.
No,
se pöökun ei yritä.
Nyt tuli häpeä tästäkin.
Joo.
Joo.
Joo,
se oli noita

naistenpäivän komiikka-festivaaleja.
Ja tota,
et sinne,
sinne saadaan
taas uusia soolueesityksiä,
ja sit siellä on
perjantaina tulossa
tämöinen yllätysiltä,
se on siis koko viikon,
viikon kestävä,
ja sitten
meillä on tämöinen muijamaraaton,
jossa esiintyy 15
naispuolista koomikkoa,
ja se on semmöinen
kolmen tunnisoo,
niin nyt me viedään se vähän
isompaa sali,
et se tulee apolloa.
Okei.
Se on,
se on niinku makejuttu,
et siellä on just
kumppaneita,
niin se on,
se on niinku makejuttu,
ja itse pyörin siinä taustajoukoiseen,
ja toki myös,
myös lavaalla,
ja tota,
meillä on kolmas 11.
on sit tuolla
Pottola keikkäiseen kanssa,
ja tota,
mä oon tosi jylpeen
meidän promo-kuviista,
ja, ja...
Mutta olfi-imelppäinen
on aina ollut hirveän hirveän,
se on niinku alusta lähtien,
siihen on panostettu.
Joo, kiitos.
Joo.
Mä sanoin Simoilla,

et paljonko toi,
niinku kuvaa makso,
niin sitten,
et ku se oli silleen,
se arvona,
ja sitten ku mä sanoin,
et no,
et siihen meni ehkä
puoltoista tonnia.
Se on,
et ei se on niinku,
ei se kyllä niin kallis,
ei se niin arvokasoa.
Mut joo,
siis mä oon,
niinku tosi,
tosi tyytyväinen sille,
et siinä on semmoinen,
niinku,
hyvä,
hyvä meininki ollut,
ja mietitään sit vähän,
et millo,
millo seuraavat,
ehkä ne tulee
ensi vuoden puolelle,
et mietitään teemaa sitten,
ja,
joo, joo, joo.
Ja, ja kaikki,
rakkauden profsit,
ja niinku,
saana Peltolalle,
että tää on,
tää on tota,
eh,
erityisen
kiitollista,
ja kivaa,
saada tehdä tolleen,
niinku,
tietyssä porukassa keikkoa.
Eikö se ole kiva,
et mun mielestä se on tavallaan

siisti,
et kun tää on aika yksinästä
puuhaa,
niinku monesti,
niin sit on välillä kiva,
et on tuonne niinku,
jengi,
kenen kanssa.
Niin,
sulla onkin ollut useampia.
No,
on,
joo,
mut sit jotenkin ainahan ne vaittuu,
mutta niinku,
onhan sit tietyt tyypit,
huomaa vaan,
että on se niinku,
kiva.
Niin,
on sillei,
vaikka,
koomikot on,
oikein mukavia ihmisiä,
ja silleen,
mut osaa näkee tosi harvokselta,
ja sit on niinku,
Päkkarilla,
vaan silleen vähän,
heivo,
moi,
hei,
ja kaikki keksikittyy,
ettei hisä,
ja sit on silleen,
no,
viittikö häiritään,
ja ainahan minä häiritseen,
ja sit mä teivän pitää,
turponi kiimiä,
ja näin pois päin,
niin sit,
sit on niinku,
huomenna sen,

että on,
ja sit tavallaan,
tietää sen showinkin,
että puntein,
niin kun toisen matskut,
ja silleen,
et minkälaisen,
niinku,
kokonaisuuden,
pystyy tarjoamaan porukalla,
niin se on,
se on kyllä niinku,
kivaa,
mutta,
www.olfimelpanel.com,
tai tää ollaan,
tämäkin.
Tämäkin on,
totta kai,
koska se on englanniksi,
ja sitten,
ja sitten,
elena,
boom!
Joo,
pistekom.
No ei, kiitoksia,
kiitoksia tästä,
oli kiva, kun tämä on,
niin stui.
Kiitos, heikki,
tämä on ollut ilo.
Hyvä,
ettei hävetä tämä sitten.
No katsotaan sitten,
katsotaan sitten,
minkä on,
oli ihanaa,
et mulla oli äiti,
äiti,
ja kun oli,
jos äitisuuttu,
mulla oli sitä.
Nii, oli äiti,

mä olisin et Heranekollaks,
nyt puhuttiin,
jos nyt tulee uutena,
silleen,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,
ei,